

Kug, 150 Edr. Byg og 150 Edr. Havre til Sorø Academie, betalbar efter hvert Aars Capitelstaxt for Sjællands Stift, og at der desforuden erlægges en Njøbesum, paa hvilken Tilslag ved Auctionen gives under Forbehold af bemeldte Ministeriums Stadfæstelse. Vedtoges eenstemmigt med 78 Stemmer.

Dernæst fattes Lovudkastets Overgang til tredie Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 82 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens tredie Behandling indkaldtes til førstkommende Torsdag Middag Kl. 1.

Det sidste Nummer paa Dagsordenen var Første Behandling af Forslag til Lov om Udvidelse af Retten til Kirkers og Kirkegaardes Benyttelse. (Lovudkastet findes i A nhang A. Sp. 1083 ff.).

Søgsbro: Paa Forslagsstillernes Begne skal jeg blot udtale, at da denne Sag, saaledes som jeg ved Indbringelsen deraf tillod mig at minde om, saa ofte har været Gjenstand for udførlige Forhandlinger, saavel i dette Thing som i det andet, finde vi det ikke rigtigt at fremsætte nogen Begrundelse af selve Forslaget, men skulle afvente, om der maatte fremkomme nogen Indvending derimod.

Faber: Det foreliggende Lovforslag udtales et Forlangende, som skulde staae i Forbindelse med Loven af 4de April 1855, som et ligefrem Supplement til denne, og at de samme Grunde, som talte for at give hiin Lov, ogsaa skulde tages til Indtægt for at vedtage den foreliggende. Dette kan jeg nu ikke intrømme; jeg mener ikke, at Lovforslaget kan kaldes et Supplement til Loven af 4de April 1855, idet nemlig denne Lov gaaer ud paa at løse Sognebaandet for de Mænd, hvis Samvittighed sølte Trang dertil, paa en Tid, da de enkelte Sognemænd vare saaledes affluttede, at det ialtsald kun meget vanskeligt kunde tilstedes de enkelte Medlemmer af en Sognemængde at forlade den Præst, der der var ansat, for at slutte sig til en anden.

Det er ganske vist, at der kan være mange Tilfælde, der kunde gjøre det ønskeligt for En eller Anden at forlade den Præst, som er ansat i den Mængde, hvor han boer, for at slutte sig til en anden Præst; der kunde der være virkelige Samvittighedshensyn at tage, og det var dem, man kom imøde ved at vedtage Loven af 4de April 1855, men derved er ogsaa den Samvittighedstrang, der saaledes kunde være tilstede, fuldkommen tilfredsstillet. Men naar det her forlanges, at Kirken skal kunne benyttes af dem, der saaledes have løst Sognebaandet, for derved at faae de kirkelige Handlinger udførte af den Præst, hvortil de have sluttet sig, saa er der her ikke Tale om nogen Samvittighedsfag eller Samvittighedstrang, det vedrører ikke i mindste Maade Samvittigheden eller det religiøse Gebeet, om sige kirkelige Handlinger som Børnedaab, Bryllup eller Begravelse udføres i den ene eller den anden Kirkebygning, thi det er blot det, der her er Tale om, og det er altsaa slet ikke de Personers Tarv, som have løst Sognebaandet, der her er at tage Hensyn til, thi de ere fuldkommen tilfredsstillede ved Loven af 4de April 1855. Hvad der her er Tale om, det er et reent og bart udvortes Bequemmelighedshensyn, idet det naturligtvis er langt beqvemmere for de Paagjældende at kunne faae de kirkelige Handlinger udførte i den nærmeste Kirke, altsaa i den Sognkirke, hvortil de høre, naar man tager Hensyn til deres Bopæl. Naar Spørgsmaalet altsaa nu bliver om, hvorvidt man kan gaae ind paa at indrømme dem en saadan Bequemmelighed, saa maa man see hen til, om det paa andre Maader griber ind i det Kirkelige, og om Forholdet er saaledes, at der kunde være Betænkelighed derved. Nu er der jo, som Enhver veed, i Kirken forskjellige religiøse Retninger, som gjøre sig gjældende, og jeg skal derfor ikke i mindste Maade gaae ind paa at omtale dem nærmere, afveie dem imod hinanden, men jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa, at der er Et, som de ifølge deres Natur maae have tilfælles med Alle, nemlig at enhver saadan Retning betragter sig som bedre end enhver af de andre, det maae de af indre Grunde nødvendigvis gjøre, thi ellers maatte de jo